

KESZTHELYI HÍRLAP

KESZTHELYRŐL ÉS KÖRNYÉKÉRŐL FEKETÉN-FEHÉREN

Madarak és fák napja tarvágással

MOLNÁR TIBOR

Kisvárosunk ismét egy botrányos ügygel szerepel az országos médiában. Hivatalosan minden rendben, de a természet ünnepét beárnyékolja a pusztítás. A természetbarátok zúgolódnak, a fideszes városvezetés természetvédelmi végzettségű képviselőjén keresztül magyarázkodik, a KÉVE pedig utánajár a rosszul időzített fairtásnak.

A természetvédelmi törvény előírja: „Minden év május 10-e a madarak és fák napja. E nap megemlékezéseinek, rendezvényeinek a lakosság – különösen az ifjúság – természetvédelme iránti elkötelezettségét kell szolgálnia.” Keszthelyen nem éppen e jeles nap szellemiségében jártak el azok, akik az egykori szabadstrandhoz közeli területen, a kerékpárút két oldalán hajtottak végre tarvágást a vegetációs és költési időszak kellős közepén. Emiatt már a május 10-ét megelőző héten megrázó látvány tárult az arra kerékpározó, sétáló természet-

szakra. A KÉVE képviselői a helyszínen tájékoztak és nyilatkoztak az országos sajtó munkatársainak. Czuth Zoltán László és Dékány Péter önkormányzati képviselők rendkívüli iratbetekintési lehetőséget kértek és kaptak a Polgármesteri Hivatalban, az így megszerzett információk birtokában pedig megkezdődött az ügy érdemi feltárása. A fideszes városvezetés részéről az egyébként természetvédelmi mérnök végzettségű Sáringer-Kenyeres Marcell azt nyilatkozta a helyi sajtónak, hogy a fák kivágására a Veszprém Megyei Kormányhivatal kötelezte balesetvé-

Túltartott

Ha egy fa vagy erdő túltartott, az azt jelenti, hogy elérte vágásérettségét, és a továbbiakban nem fejlődik, ugyanakkor fogékonyabbá válik a különböző betegségekre. Pusztán gazdálkodási szempontból még talán el is lehetne fogadni azt az érvelést, amelyet illetékes nertársként a jó kiállítású, megfelelő végzettségű, megfelelő családból származó legfrissebb politikai termékével mondatott el az állampárt keszthelyi tagozata.

Sokakkal együtt Fekete István művein nőttem fel, így az élővilág, azon belül is az erdők tiszteletét eszmélő korom óta alapértékként kezelem. A környezet- és klímavédelem a hozzám hasonlóan gondolkodók számára régóta felismert szükségesség, nem csak marketingcélből nemrég felkapott narancssárga bélesű zöld köpönyeg. A természet valódi barátai a fák kivágását csak alapos indokkal tudják elfogadni. Ha egy fa balesetveszélyes vagy beteg, vágják ki, de csak azt! A madaraknak fészkelő- és rejtékhelyet nyújtó, a kerékpárosoknak árnyékot adó fás terület fészkelési időben való tarra vágását viszont semmilyen biztonsági vagy gazdasági érdek nem indokolhatja.

Túltartott. Ízlelgesük még egy kicsit ezt a szót! A közélet szempontjából is beszélhetünk túltartottságról: egy országosan 10, Keszthelyen pedig lassan 14 éve szinte korlátlan hatalmat gyakorló politikai tömörülés okoz óriási anyagi és lelki károkat. Fékek és ellensúlyok nélkül, a kisajátított és propagandaszócsővé silányított média hátszelével, minden lényeges erőforrást birtokolva uralkodó hazánkat és kisvárosunkat. Ismeretlen gázszerelőből így lehet multimilliárdos, üresfejű senkiből pedig így lehetnek nagy hatalmú urak. Ez a túltartott „elit”, a túlrett narancs nagyobb problémát jelent, mint néhány beteg, a kerékpárútba esetleg belógó fa.

A fák legalább árnyékot és fészkelőhelyet adtak. **De mit adnak nekünk túltartott uraink?**

kedvelők szeme elé. Az országos sajtó mellett környezetvédő szervezetek is tiltakoztak ellene. A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME) felhívja a figyelmet arra, hogy a szaporodási és vegetációs időszakban végzett fa- és bokorkivágások súlyos természetvédelmi kockázatot jelentenek. Az emberi létesítmények funkcióját zavaró növények kivágása szükséges, azonban ez a munka, különösen tömeges nagyságrendben, jól tervezhető és ütemezhető az őszi-téli idő-

delmi okokból a terület tulajdonosait, köztük Keszthely városát, a fák egy része pedig beteg vagy túltartott volt. A fiatal képviselő szerint az ügy kapcsán több olyan állítás is elhangzott, amelyek nem a valóságot tükrözik. Ugyanakkor a párt- és kormánylapnak tekinthető Magyar Nemzet által idézett természetvédők szerint a vegetációs és költési időszakban elvégzett, egészséges fákat is érintő kivágás több jogszabályt is sért. Mindezenre az úgynevezett lesz még folytatása...

A remény látszata, avagy a semmitmondó tervek városa

KINDL GYÖRGY

Keszthely a remény városa. Azon reményé, amely bárki fejében megszületik, aki magának, közösségének valamilyen módon jót akar. Azon reményé, amelyet cirkalmas és hivatalos szavakkal fogalmaztak meg Keszthely Város Gazdasági Programja címmel. Ezen írás egy olyan paksmétában található, amely tartalmában kizárólag arra jó, hogy tökéletesen megvezesse a hozzá nem értőket, mert egyfelől kifejezetten vastag — hú, de komoly! —, másfelől táblázatok, számtani elemzések vannak benne, hogy hitelesnek tűnjön a dokumentum. Arra is jó a „program”, hogy egy gazdaságilag (főleg közgazdaságilag) megkérdőjelezhető tudású polgármester ezt lelkendezve mutogassa, elfogadja — hihesse, hogy ez jó. Nem kell a szót feleslegesen vesztegetni: ez a dokumentum hulladék!

De miért? Mert az álmok — még ha némileg találkoznak is a realitással — cselekvési terv nélkül álmok maradnak. Az önkormányzatnál többnyire olyanok ülnek, akik láttak már például pályázatokat, amelyekben az egyes munkafolyamatok

datáltak, és mindenhez felelős (FELELŐS!, számon kérhető!) személyeket rendelnek. Lássunk egy példát: ősszel lehullnak a fáról a levelek — ez a természet realitása —, s fel kell azokat seperni. Ez a mostani gazdasági programban úgy szerepelne, hogy „de jó lenne, ha télre már nem lenne levél az utcákon”. Míg egy cselekvési tervvel felvértezett anyagba már úgy kerülne ezen ötlet, hogy X idő(k)ben, Y személyek, Z koordinálásával, V eszközökkel, M helyrejuttatásával és F védőruházatban feltakarítanak. Ezt a munkafolyamatot az a személy ellenőrzi, aki Z koordinátor felettese, és a megfelelően elvégzett munkát jegyzőkönyvezi (online felhőben, fotókkal, nem kell papír).

Ezzel szemben a gazdasági program így fogalmaz: kellene több szálláshely (ezt kb. 30 éve szajkózzák), kellene több adófizető gazdasági társaság — hogyan, mivel, miért, mikor?: de ez említésre sem kerül... —, és ilyen formában az egész anyag mehetne a hulladékgyűjtőbe — ne a kommunálisba, mert akkor nem hasznosítják újra!

A keszthelyi polgármesternek e dokumentum láttán elég csupán megkérdeznie, hogy történt-e valami változás, és a legkisebb pozitív válasza már örömtelien dörzsöli a kezét. Van egy szó: dilettáns, azaz hozzá nem értő, hiányos szakértelmű személy. Érdeemes ízlelgetni e szót: a látszatintézkedések alapján ilyen polgármestert és képviselőtestületet választott magának a város polgárainak többsége.

Fél év telt el a választások óta, ami után a választópolgár érdeklődve szemlélheti az elmúlt időszak eredményeit. Naponta követem Keszthely „fejlődését”, de nem látom azt a kiugrási esélyt, amelyet oly fennen szajkóznak. Nyugodt szívvel ki lehet jelenteni, hogy a jövőért nem tettek semmit, mert az azzal való kérdést azonnal felrakták volna a Facebookra. Ezzel szemben csupán annyi történt, hogy a városvezetés csak hagyta az időt ismét tétlenül eltelni.

Sajnálom Keszthelyt, többre érdemes!

A szerző a VÜZ Kft. volt marketing- és kereskedelmi igazgatója

Belvárosi álmok és valóság

HEROLD JÁNOS

Anyu! — kiált egy kislány a fagyis pult előtt. — Kaphatok kettő gombóc fagyit? Mosolyogva adja át a pultos hölgy a fagyilaltot, és további jó szórakozást kíván a családnak. Amott egy fiatalember gitáron rockzenét játszik, előtte szépen gyűlik az aprópénz.

Egy idős házaspár padon ülve élvezzi a késő nyár meleg napsugarait, közben figyelik az utca forgatagát. Sétálnak, nézelődnek, vásárolnak — nyár van. Az emberek arcán boldogság és nyugalom látszik: jól érzik magukat a Balaton fővárosában. Egy amatőr fotós épp az Amazon épületét méricskéli. A fontos ifjúsági központ előtt már gyülekeznek a fiatalok, hiszen este az 512-ben koncert lesz. A csobogó szökőkút felfrissülést ad a kismadaraknak, mellette egy fiúcska szappanbuborékokot fúj. A város sétálóutcája kirándulók, turisták tömegeinek találkozóhelye, szórakozási és vásárlási lehetősége. A lombos fák árnyékában megannyi pihenni vágyó ember tud kapcsolódni. A diákok kisebb csoportja vidáman énekel egy legendás dalt; szemük azt sugallja, hogy látják maguk előtt a kiszámítható jövőt, a biztos megélhetést.

De most jöjjön a valóság: ugyan Keszthely papíron a Balaton fővárosa,

de vajon azok a mosolygós diákok most mit látnak? Sajnos, mindez már régmúlt, történelem és valószínűleg csak álom. Az elmúlt 13 év súlyos nyomokat hagyott a városban, különösen a belvárosban. Omladozó épületek, üres, bezárt üzletek, és még a nyári időszakban is alig lézengő turisták jellemzik a városközpontot. Azon fejlesztések, mint például a főtér, az Amazon Ház, amelyekhez éppoly nagy reményt fűzött a városvezetés és a belvárosi kereskedők, nem hozták meg a várt sikert. Mivel egykor "nagyjaink" elárastották multikkal Keszthely városát, a belváros és környező utcáiban működő kis üzletek, boltok vásárlóerő híján többnyire kénytelenek voltak bezárni. Az emelkedő bérleti díjak folyamatosan nehezítik és ellehetetlenítik a kereskedők életét. Voltak hangzatos szavak, ígéretetek, nagy kijelentések, de mindezekből csak annyi maradt, hogy a belvárosban élő és dolgozó emberek még ezek után is kitartanak, az ígéretet emberek pedig köszönik, jól vannak. Sajnos ezt még tetézi a jelenlegi világméretű veszélyhelyzet is. Egyre több itt lakó, itt dolgozó kereskedő veszíti el munkáját, kényszerül 20-25 év szorgalmas, kitaró munka ellenére is bezárni. Kérdés: hol a segítség? Azt látni, hogy

kétségbeesés, reménytelenség alakult ki. Sokan várják a csodát, többen megpróbálnak maguk boldogulni, és vannak olyanok is, akik az eddigi sikeres működésük ellenére ma már csak a szerencsében bízhatnak. Az elöregedő és csökkenő lakosságú városban egyre kevesebb igény merül fel a szolgáltatások és a vendéglátás igénybevételére. A munkanélküliség, az elvándorlás és az évente fogyatkozó számú idelátogató turista nem teszi lehetővé a kereskedők biztonságos megélhetését. Ugyan a kastély és a felújított Amazon Ház látogatószám-növekedést mutat, de mindez csupán statisztika. A valóság az, hogy a gazdag külföldi turista elfogyott, az embereknek egyre kevesebb a pénzük. Ha néhány számmal illusztráljuk az elmúlt 12 év lehetőségeit, akkor például kijelenthetjük, hogy a belvárosi kereskedők évente 100 millió nagyságrendű bérleti díjjal járultak hozzá a város költségvetéséhez, amelyből sem az üzletek, sem az épületek tekintetében jelentős fejlesztés, felújítás nem valósult meg. Vajon a turizmusnak tényleg „kampó” Keszthelyen is?

A szerző volt önkormányzati képviselő, belvárosi kereskedő, a KÉVE alelnöke

Szezonnyitó munka és kenyér nélkül, de még Európában

MOLNÁR TIBOR

Egy évvel ezelőtt, május elsején Keszthely szabadságszerető fele megmutatta erejét a várost gögösen kisajátító fideszes sáskahadnak. Azon sáskahadnak, amely gondosan megválogatott, kivezényelt közönség előtt akart a szezonnyitó ürügyén pózolni, beszélni a semmiről, a háttérben a bezárt szállodákkal. A Balatoni Krónika képein valahogy nem látszott a sok nemzeti, európai és ellenzéki zászló, de Keszthely-szerte híre ment, hogy az előző év végi spontán tüntetések után végre megszületett a szervezett demokratikus ellenállás, amelyben bal- és jobboldaliak, liberálisok és zöldek, sőt a politikai oldalakhoz nemigen kötődő, viszont rendet, tisztességet és európai színvonalú magyar életet akaró polgárok tömörültek. „A nagyméltóságú helytartótanács sápadt vala és reszketni méltóztatott.” A két évvel korábbi szezonnyitón még a pályázati kiskapukat kihasználó ügyeskedőket ostorozó Ruzsics Ferenc polgármester megpróbálta távozásra bírni az ellenzéki demonstrálókat, de mi kitarítottunk, és Manning János a magabiztos migránszász helyett hebegetve volt kénytelen beszélni a semmiről, a háttérben a bezárt szállodákkal.

Aztán jött egy papírforma-eredményű európai választás, majd az évtizedes keszthelyi papírformát majdnem felborító önkormányzati választás, ahol érdekes indulások és eredmények kombinációja, a halálos fenyegetéstől sem visszariadó arc-talan támadások, na meg a propagandamédia és a szinte korlátlan anyagi háttér – most még – biztosították a Fidesz feudális jellegű uralmát. A szavazástól távolmaradó több ezer választó motivációját nem ismerjük, de közülük sokan akkor már külföldön keresték kenyerüket.

Napjainkban munkát találni, kenyeret keresni a járványveszély miatt elrendelt korlátozások miatt nem egyszerű. Már nem lehet egy-két országgal nyugatabbra menekülni az itthoni kilátástalanság elől, mert ott is zárva van szinte minden. A korlátozásokat ugyan fokozatosan enyhítik, de a balatoni szezon és a vendéglátásból, idegenforgalomból élő vállalkozások többsége súlyos, majdhogyan halálos sebet kapott. Még csak meg sem jósolható, hogy a megüzemelt Balaton-parti és belvárosi üzleteknek milyen kihívásokkal kell szembenéznük az idei furcsa szezon során: a félelem és a munkanélküliség miatti gyenge forgalommal, vagy éppen ijesztő tömegjelenetekkel? Az önkormányzati tulajdonú üzlethelyiségek bérlőinek képletesen szólva lélegeztetőgépre, vagyis a bérlési díjak teljes elengedésére van szükségük az élet normális kerékvágásba való visszaállításáig. A jövedelmüket elvesztett és az állam által nem támogatott keszthelyieknek pedig az önkormányzat segítségére van szükségük — munkavállalóknak és vállalkozóknak egyaránt!

A koronavírus ápol és eltakar: a járványpánik és a kijárási korlátozások közepe kevesébe látszik a lepusztuló, csökkenő lakosságú város egyre inkább reménytelennek tűnő állapota, és az idegenforgalom évek óta romló mutatóival sem kell a rendkívüli helyzetben törődni. Egyvalamire viszont fájdalmasan rávilágított a vírus: Keszthely túlnyomóan az idegenforgalomra építő, néhány hónapos szezonnal számoló gazdasága nem fenntartható. A magas hozzáadott értéket előállító termelő üzemeket szisztematikusan leépítették a rendszerváltás óta eltelt három évtized során, a polgármesteri propagandában büszkén emlegetett ipari park pedig gyakorlatilag tüzepek, egyéb építőipari cégek és szaküzletek minden rendszert nélkülöző, lazán elszórt gyűjtőhelye, komoly infrastruktúrális kihívásokkal (pl. szilárd burkolatú utak hiánya). Ugyan nagy csinnadrattával elkezdődött most némi fejlesztés, de az csak az „ipari park” egy részét érinti, bizonyos politikailag megbélyegzett cégek telephelyeire pedig több mint 20 éve még mindig csak földes, néhol murvás út vezet. Ha kisvárosunk fel akar állni a több évtizedes hanyatlásból, ahhoz nem elég a „gazdasági program” néven büszkén közzétett közhelygyűjtemény és szándéknyilatkozat, hanem valódi lépéseket kell tenni a meglévő helyi alkotó energiák munkába állítására. A homályosan elkölthető pályázati pénzek formájában megjelenő sült galambra várakozás nem jelent megoldást! A marketing- és média-önkormányzat nem fogja sem a szezon meghosszabbítani, sem a város ipari munkahelyeinek számát növelni. A turisták számára akkor lesz Keszthely ismét vonzó, ha megfelelő mennyiségű és minőségű szálláshelyet, kulturális és szórakoztató programot, valamint barátságos, igényes városképet tud kínálni. A jelenlegi balkáni hangulatú, a városképet rontó szegényfoltok, a rosszkedvű emberek ugyanis nem ösztönzik arra az egyszerű turistát, hogy máskor is visszatérjen és pénzt költjön, mint ahogy azt mondjuk teszi a szlovéniai Bledben vagy Bohinjban, tetszőleges horvát vagy olasz tengerparti kisvárosban, vagy hogy ne menjünk messzire: Balatonfüreden vagy akár a hozzánk közeli Balatonyörökön.

Sokat beszélünk mostanában Európáról is – ki így, ki úgy... 16 éve csatlakoztunk egy érték- és érdekközösséghez, amelynek jelszava az „Egység a sokféleségben.” Az Európai Unió minden hibája és gyengesége ellenére már régóta a béke és a fejlődés záloga a kontinens szerencsésebb felében, amelyhez mi is tartozunk. Hihetetlen mennyiségű, Marshall-szeggellyel felérő pénz áramlott 2004 óta hazánkba, amelynek túlnyomó részét a 2010 óta hatalmon lévő fideszes korrupciós hálózat nyúlta le — vagy költötte el

rosszul. Keszthely is sokkal jobb állapotban lehetne, ha az itteni pártkatonák átláthatóan, a város fejlődése érdekében, — és nem a klientúraépítés jegyében — költötték volna el az ide érkező európai közpénzeket. A különböző hangzatos mozaikszavak mögé rejtett, átláthatatlan bonyolult pályázati rendszerben érkező és a bennfentesek által kezelt anyagi erőforrások nem hoztak valódi fejlődést kisvárosunknak. A „Brüsszel” ellen véres szájjal uszító, az EU-t szétverni akaró fideszes elit urizálását is európai közpénzből finanszírozzák — amíg el nem zárják az ottani pénzcsepapokat... És Kennedyt némileg átköltve idézve (a műveltebbek kedvéért: parafrázálva) nem csak azt kell néznünk, hogy mit tehet értünk Európa, hanem hogy mi mit tehetünk Európáért.

Mert Európát elsősorban nekünk kell megteremtenünk itt, a Kárpát-medencéből megmaradt 93 ezer négyzetkilométeren, és a Balaton nyugati csücskében. Európai módon kell élnünk és dolgoznunk, döntéseket hoznunk. Nem szégyen eltanulni a politikai, munka- és üzleti kultúrát a nálunk fejlettebb országoktól úgy, hogy ezer év alatt kialakult hagyományaink értékes részét is megtartsuk. Nyugatról most kényszerűen hazatért földijeink már megtanulták ezt a leckét — tanuljunk mi is tőlük, ismerjük meg tapasztalataikat! Így lesz majd egyszer európai Magyarország és Keszthely, balatoni szezon, munka és kenyér.

A KÉVE keszthelyi ellenzékieket összefogó közössége immár egy éve ezért dolgozik. Tartsanak velünk, hogy jövőre és azután valóban ünnepelhesünk!

A szerző történelem, földrajz és drámapedagógia szakos tanár, önkormányzati képviselő

Nem félünk és nem maradunk csendben!

A hatalom mindent megtesz azért, hogy elhallgattassa, vagy legalábbis hallgatásra bírja azokat, akik szembesítik hibáival és bűneivel. Eddig csak újságokat szüntettek meg, de most már eljutottunk oda, hogy Facebook-megosztásokat állítsanak, rémhírnek minősítve hurcol meg a rendőrség tisztességes, hazaszerető, ám kritikusan gondolkodó polgárokat. A *****helyi Hírlap megjelenítésének egyik fő célja az, hogy beszámoljunk azokról a dolgokról, amelyek nem illenek bele a rezsim helyi médiája által lefestett idilli képbe. Továbbra is lerántjuk a leplet az épülő személyi kultuszról, a várost fojtogató fideszes polipról és a dilettantizmus okozta károkról. Küldetésünk csak akkor ér véget, ha létrejön a pártdekektől független, kiegyensúlyozottan tájékoztató helyi média. Addig pedig eljuttatjuk a kellemetlen igazságot minden keszthelyi postaládába. Nem adjuk fel, nem félünk és nem maradunk csendben!

Követek és kövek. Interjú Tóth Gergely professzorral

Prof. Dr. Tóth Gergely a Kaposvári Egyetem tanára, előtte a Pannon Egyetem Georgikon Karán oktatott és volt tanszékvezető. Kutatási területe az alternatív közgazdaságtan és a fenntartható fejlődés. A KÖVET Egyesület a Fenntartható Gazdaságért alapítója és jelenleg főtitkára, korábban ügyvezető igazgatója. Közgazdász diplomát a Pécsi Tudományegyetem Marketing Tanszékén, PhD fokozatot pedig a Budapesti Corvinus Egyetem Környezetgazdaságtani és Technológiai Tanszékén szerzett. Több mint kétszáz, főleg EU-finanszírozású programot vezetett, céges és tudományos tanácsadással foglalkozott a környezettudatos és társadalmilag felelős vállalati gyakorlat elterjesztése érdekében. Számos cikk, könyv szerzője. Tavaly elnyerte a Budapest Klub és a Piac & Profit „fenntarthatóság szakmai követe” kitüntetését. Feleségével és öt gyermekével Keszthelyen él. A koronavírus gazdasági és környezeti hatásairól, életmódunk kényszerű és szükségszerű változásairól, valamint Keszthely, a Georgikon és az emberiség jövőjéről osztotta meg velünk gondolatait, elektronikus levélben feltett kérdéseinkre válaszolva.

- Mennyiben érintik a mostani korlátozások az Ön és családja életét, kutatói és oktatói munkáját?

A személyes munkámat a távoktatástól és távkonferenciákról eltekintve kevésbé, eddig is igyekeztem kerülni az utazásokat, kivéve a heti Kaposvárra ingázást. A KÖVET miatt 1995-2004 között Budapesten éltünk, de a szervezet néhány éve Keszthelyen, majd Kaposváron is irodát nyitott, és a tevékenységünk jelentős részét vidékre helyeztük át. Így nekünk van körülbelül másfél év előnyünk az online munkában – ezt most a világ hamar behozta. A családdal már kicsit nehezebb, két legnagyobb gyermekünk a BME-re jár, őket rövid úton kellett evakuálni a kollégiumból. Ha hozzászámítjuk ehhez az érettségire készülő és a másik gimnazista lányunkat, valamint 3. osztályos kislányunkat, nem utolsósorban pedig a borászkodás mellett távmunkát is folytató feleségemet, látható, hogy egyfelől a hazai oktatás teljes spektrumát lefedjük, másfelől szinte folyamatosan 7 munkaállomásra (számítógépre, fejhallgatóra, kamerára, nyugodt szobára) van szükségünk – mindezeket nem könnyű megoldani. Legnagyobb gondnak azt látom, hogy míg egyeseknek sok lett az ideje, mások nem tudnak visszavenni a feszített munkából, és a távoktatás korlátozott lehetőségeivel is ugyanannyit – vagy még többet – követelnek a diákoktól. Ez gyakorlatilag néha azt eredményezi, hogy szinte folyamatosan tanulunk, dolgozunk kellene, gyermekeinket nem egyszer látom éjszakai órákban dolgozni-tanulni, vagy szombat este online konzultáción részt venni. A magán- és munkaszféra még inkább összerosódott.

- Hívó keresztényként lát-e párhuzamot a nagybőjt és a koronavírus miatti korlátozások között?

Igen. A bőjtöt és általában az önmegtartóztatást Isten és az egyház által ajánlott formáit mindig is egy olyan edzésként fogtam fel, amely nemcsak felkészít a nagyobb, nem önkéntes megpróbáltatásokra, hanem – Isten kegyelméből – gyakran meg is kímél azoktól. Ferenc pápa szerint a koronavírus-járvány egyike a természet válaszainak arra, hogy az emberek teljesen figyelmen kívül hagyják a környezeti válságokat. A pápa a Tablet és

a Commonwealth lapoknak adott interjújában arról beszélt, hogy a vírus kirobbanása alkalom arra, hogy az emberek kicsit visszavegyenek a fogyasztásból, és tanuljanak a környezetüktől. Székely János szombathelyi megyéspüspök szerint a járvány kapcsán az emberiség talán elindulhatna az egyre többet és többet termelni és fogyasztani akarás világából egy másfajta világ felé. Én már a 2008-2009-es gazdasági világválságot is egyfajta „isten*i biztositékeként*” fogtam fel – amely megelőzheti, hogy leégjen a túlhevült globalizációs áramkör (túlfogyasztás, közel két bolygónyi ökolábnyom, fajirtás, stb.). Sajnos, ez akkor a természetnek szinte átmeneti megkönnyebbülést sem jelentett, és mi sem tanultunk belőle. Most más a helyzet. Optimista vagyok, és remélem, hogy a világgazdaság nem csak átmenetileg állt le, hanem lassúbb, igazságosabb és környezetbarátabb tempóban fog újraindulni. Talán naiv vagyok, de én hiszek az Emberben.

- Számos elemző már az új típusú koronavírus megjelenése előtt gazdasági válságot jelzett előre, amelyet a világméretű járvány csak súlyosabbá tesz. Lehet-e ebben mégis valamilyen pozitívumot találni?

Természetesen. Drasztikusan csökkent a nagyvárosok légszennyezése, például pont Kína legrosszabbul érintett régióiban és Észak-Olaszországban. A tudományos lapokban most ádáz vita folyik arról, vajon a kisméretű (10 mikron alatti) légszennyező részecskék hordozzák-e a vírust, s az milyen körülmények között, mennyi ideig marad életképes „gazdaszervezet” nélkül. A vitába a WHO is beállt, és bizonyos értelemben a napi sajtó és a politikusok is azzal, hogy helyt adnak-e az ilyen híreknek. Ezek első ránézésre pánikkeltő hatásúnak látszanak – hiszen ezentúl nem csak a cseppfertőzéstől kell félnünk; a por sajnos bejön a zárt lakásokba is. Nekem ugyanakkor az a határozott véleményem, hogy ez inkább jó hír (lenne, ha lehetne róla hallani), mivel a légszennyezés időlegesen szinte eltűnt a legérintettebb területeken, s ezzel automatikusan sokkal enyhébb lefolyású lesz a vírushíris, mint az számítható volt. A vírus emellett számunkra kedvező irányba mutálódik: a súlyosabb betegséget okozó változat viszonylag hamar ki-

hal, mert megöli a saját gazdatestét, mielőtt az még tovább tudná adni a vírust másoknak.

Ennek látjuk most jeleit is, lassan oldódik a vírusválság okozta gazdasági paralízis. Az Economist és a Forbes azt is felvetette, hogy a járvány még akár pozitív „halálmérleggel” is zárulhat: a WHO felmérései szerint világszerte évente legalább 3 millióan halnak meg csak a rossz levegő miatt. A járvány talán nem szed ennyi áldozatot.

Hosszan lehetne még sorolni a vírus-helyzet pozitív környezeti hatásait, s persze néhány negatívát is: elborzadva látom a rendelt ételek eldobott göngyölegeit, leállt az üvegviszaváltás, üresen – azaz feleslegesen – járnak a vonatok. Nőtt az élelmiszer-hulladék a pánikfelvásárlások miatt, s sokan a gumikesztyű- és maszkcseréltést alkalmazzák pótcselekvésként. Nem értem például, miért jobb egy ritkán (le)mosott kesztyű a könnyen megmosható kezünkénél, ha nincs a bőrünkön hámsérülés és nem nyúlkálunk az utcán a szánkba.

Ám végső soron a bolygónak nem számít néhány hónap ide vagy oda, ezért a tudati változást vagy annak hiányát tartom a döntő tényezőnek. Nagyon remélem, Isten nem hiába figyelmeztetett minket újra a globalizáció és mértéktelenség fenntarthatatlanságára.

- Daniel Quinn amerikai író 1992-ben megjelent, Izmael című regényében a főhős gorilla a következő szövegű hirdetést adja fel: „TANÁR tanítványt keres. Határozott vágy a világ megmentésére elengedhetetlen. Jelentkezni személyesen.” Ön milyen szemléletváltozást tart szükségesnek és kívánatosnak az emberiség és a Föld megmentése érdekében?

Igen, ez nekem is kedvenc „alapkönyvem”, bár a folytatásából kiábrándultam. A felnőttkor viselkedésformáinak elsajátítását tartanám a legfontosabb szemléletváltozásnak. A baba kísérletezik és növekszik, a felnőtt megállapodott. A gyerek még nem felelős, a felnőtt az. A kamasz sokszor bizonytalan magában, és ezt nem egyszer egoja túltáplálásával, túlzott magabiztosság mutatóival kompenzálja, az érett felnőtt mentes az ilyesmitől.

A celeblét és az online likevadászat egyfajta nárcisztikus gyerekesség. Ennek ellentétjeként visszafogottságot, bölcs megállapodottságot várnék az emberiségtől és vezetőitől, a közérdek képviselőjét a túlekedés, versengés, magamutogatás helyett. Újfént hangsúlyoznám: Izmael gorillameszter korai tanítványaként, egy pozitív fenntarthatóságot terjesztő NGO vezetőjeként, nem világvégét jósoló tudományos kutatóként, de főleg keresztényként tudatos idealista vagyok.

- Gazdasággép című könyvében a közgazdaságtan mintegy 2500 éves történetét mutatja be, amelynek 90%-ában a morálökönómia volt a főáram, vagyis az embert a pénz elé helyezték a meghatározó közgazdasági gondolkodók. A könyv 2016-os megjelenése óta mennyit változott a világgazdaság? Van-e olyan tézise, amely beigazolódott, illetve a könyvben szereplő alternatív közgazdasági elméletek közül megnőtt-e valamelyiknek a fontossága?

Igen, azt gondolom, nagyon is. A könyv függelékében kétszáz közgazdász és más gazdasági gondolkodót foglaltam „az ökonomizmus táblázatába”, besorolva őket a haszon- és morálökönómia irányzataiba, Milétoszi Thalészától Michael Porterig. Az utolsó, reményt adó táblázatrész a „modern alternatívok” címet viseli. Ez Abhijit Banerjeevel és Esther Duflóval zárul, akik a szegénység közgazdaságtanának kutatásáért 2019-ben Nobel-díjat kaptak Michael Kremerrel közösen, akinek kutatásaira viszont a historikus ökolábnomról írt cikkünkben támaszkodtunk. Ferenc pápa is hivatala központi missziójának tekinti az új, emberi és fenntartható gazdasági filozófia elterjesztését. Úgy gondolom, a világ utolérte a Gazdasággépet, ideje lenne megírni a 2-3. kötetet. Ezt a trilógiát egyfajta nagy életküldetésemnek tekintem, amit sajnós az egyéb életfeladatok és állapotbeli kötelességek túl gyakran és fájoan írnak felül, sőt talán teljesen el is lehetetlenítenek.

- Keszthely gazdaságát érzékenyen érinti az idegenforgalom leállása, ráadásul a nyugati vendégmunkából hazatérők nagy része is a munkanélküliek táborát fogják növelni rövid időn belül. Hogyan látja Keszthely jövőjét? Lehet-e fenntartható, élhető, sokaknak megélhetést nyújtó nyugat-európai kisváros, és ha igen, hogyan? Érdemes-e csak a turizmusra alapozni a jövőben?

Erre a kérdésre nagyon nehéz válaszolni úgy, hogy az ember ne politizáljon. Hiszen ma már az is politikai kérdés, ki kinek ad interjút. Én oktatóként óvatosan fogalmazok, civil vezetőként pedig kifejezetten tilos politizálnom, ezért amit most mondok, magánemberként mondom. Röviden csak annyit, hogy kiváló lehetőségeket látok, Keszthelyt adottságai minden értelemben ideálissá tennék, sőt pre-

desztinálják arra, hogy egy élhető, fenntartható, boldog város legyen, akár az „új világrend” egyfajta szellemi központja is. Reálisan azonban szinte semmi esélyt nem látok arra, hogy ebből a közeljövőben lesz valami érdemi változás. A szándékok komolysága és konszenzusa hiányzik ehhez, röviden tehetség és akarat. Ennek „jó” példája a fákkal való bánásmód a belvárosban vagy a hulladéktelephez vezető úton, a szerencsétlenül megvalósult és szerencsére meg nem valósult parti ingatlanfejlesztések, amelyek már középtávon sem szolgálják a köznek még a gazdasági érdekeit sem, hogy a környezetiekről vagy társadalmiakról ne is beszéljek.

- Egészen a közelmúltig a keszthelyi Georgikon Kar oktatója volt, most pedig a Kaposvári Egyetem professzora. Mi a véleménye a mindkét intézményt érintő kormányzati integrációs tervekről?

Itt pedig országos politikai vitában kellene állást foglalnom, ezért határozott véleményem ellenére megint óvatosan és a dolgot békaperspektívából látó magánemberként fogalmazok. Azért azt leszögezném, hogy ezek már nem csak tervek, hanem kész tények. Alapvetően modortalan eljárásnak tartom, hogy megkérdezzünk, sőt rektoraink írásos tájékoztatása nélkül, a járványpanik csúcán hozott a kormány olyan intézkedéseket, amelyeket évek óta nem mert keresztülvinni a társadalmi ellenállás miatt. S ebből az agrár-egyetemi integráció még nem is a legnagyobb súlyú. Ez olyan volt, mint a biztos dologban való fogadás: megteszi néha az ember, de tudja, hogy úriemberhez nem méltó.

Magam egy szerda este értesültem, hogy másnap reggel már nem tarthatok órát, majd hogy be sem igen mehetek többet az irodámba, végül hogy úgy integráldódik Kaposvár, Keszthely és Gyöngyös Gödöllőbe augusztusra, hogy addig sem nagyon tudunk bemenni az irodáinkba. Eközben igen nehéz helyzetbe kerülünk a rengeteg kis csoportban oktatott magyar és külföldi diák távoktatásával, amelynek infrastruktúráját részben nekünk kell megteremteni és finanszírozni,

a konferenciák lemondásával stb. Kis alkatrésze vagyok a gépezetnek, nem léven vezető, sőt jól értesült sem. Innen nézve nehezen látom az előnyöket. Gödöllőnek legalább három nem mezőgazdasági kara van, Keszthelyből Veszprém szinte biztosan „kiharap” részeket, de elég mulatságos ötletnek tartom a kaposvári pedagógusok vagy színészek képzését is a „nemzeti agráregyetem” keretein belül. Végül nem értem, hogy 20 éve azon erőlködünk, legyenek multidiszciplináris, többkarú egyetemek, s most hirtelen elég egy tudomány, de abból aztán minden. Meg persze azért mégsem, hiszen Debrecen például kimarad a nagy nemzeti integrációból. Véleményem szerint a kis, vidéki egyetemeknek nemcsak létjogosultsága van, de ezeket kellene az amúgy is minden tekintetben behozhatatlan helyzeti előnyben lévő fővárosi intézményekkel szemben támogatni. Én nem hiszek a megagépekben (ld. Lewis Mumfor: A gép mítosza), legyen az NATO, Szovjetunió, Google, hangyaboly, 10-20 milliós lakosú város, vagy államiból magánba adott egyetemipari tröszt. A nagy emberi struktúrák – néha, de a skálahatékonyaság „törvényét” cáfolva nem mindig – tagadhatatlanul hatékonyabbak, legalábbis ha primitív mérőszámokat nézünk. Ám a tanítás valódi hatékonysága, s főleg hatássága mérhetetlen. Az egyetemi szinten — amelynek elitképzést kéne nyújtania — elsőrangú a személyes kapcsolat, kis-közösségben való tanulás, mester-tanítvány bizalmi viszony. Ennek nemigen használ, ha 3-400 kilométert kell utaznunk egy sürgősebb aláírásért vagy személyes megbeszélésért. Ekkora intézményeket nem lehet kormányhatározatokkal vagy törvényekkel ide-oda rángatni, nagyobb ennél a tehetetlenségük. A másik oldalról az érintett négy felsőoktatási intézmény hallgatói létszáma 40%-kal csökkent. Az integráció így talán egy részüket megmentheti az "elsüllyedéstől".

Persze a nagypolitika mindig meghatározta a magyar egyetemek sorsát, a legrégebbi alapítású pécsi egyetemünk például bezárt a mohácsi csata miatt, és Trianon után alakult újjá, miután Pozsonyban fel kellett számolni az ottani intézményt. Kolozsvárral nem csak a második legjelentősebb magyar várost, de a felsőoktatás addig létfontosságúnak ítélt szerveit is elvesztettük. A Georgikon pedig az 1848-as szabadságharc után zárt be néhány évtizedre. Mégis, túlélte a Habsburgokat, s talán ezeket a nehéz időket is túl fogja élni. Persze, jobb lenne, ha egyetemeink nem öskövéletként, hanem valamivel dinamikusabb, adaptívabb intézményekként viselkednének a világban. Egyszóval még az is lehet, hogy jó lesz ez az integráció. A kormány eldöntötte, az idő majd valóban eldönti. Mi tesszük a dolgunkat.

Ami a járványnál is veszélyesebb: elvetemült összeesküvés-elméletek a koronavírusról

VASS BÁLINT

Amikor beköszönt a történelem, a világhálón mindig megjelennek az önmagukat szakértőnek beállító hamis proféták, akik esetleg valamilyen terméket is rá akarnak sózni a végtelenül naiv rajongótáborukra, vagy akár másokra nézve rendkívül veszélyes cselekedetekre buzdítják híveiket. Mindezt arra alapozva állítják, hogy ők tudják a megoldást a problémára, és amit mondanak, az nem más, mint az igazság, amit egy bizonyos titkos társaság el akar hallgatni. Ezek a szólamok mindannyiunk számára ismerősek.

A történelem ezúttal nem kopogtatott, hanem berúgta az ajtót, és térdre kényszerítette a világ gazdaságot, ezzel együtt szinte minden egyes ország egészségügyét, nem kevés emberi életet követelve. Nem kívánok ezzel kapcsolatban a részletekbe belemenni, mert a médián keresztül mindannyian naprakész információkat kapunk, sőt nem ritkán hiszterizáló módon, amely sajnos az ésszerűséggel fordított arányosságot mutat, sokszor pánikot kelt. Ezen túl jogosan felmerül az a kérdés mindannyiunkban, mégis mi idézte elő ennek az új vírusnak a terjedését? Az ember ilyenkor megpróbál utánajárni, információkat keresni. Értelemszerűen probléma akkor merül fel, amikor hiteltelen hírforrásból tájékozódunk. A kattintás vadászás, áltudományos és konteós (az angol „conspiracy theory” rövidítése, magyarul összeesküvés-elmélet) tartalmak különösen azokra nézve jelentenek nagy veszélyt, akik digitális bevándorlók, vagyis nem együtt nőttek fel a digitalizáció vívmányaival, hanem életük során valamikor elkezdtek használni ezeket az eszközöket. Az ilyen nevesztéses mondanivalójú portálok írásait olvasva legyinténénk, de vannak olyan szituációk, amikor ezt nem tudjuk megtenni.

Erre talán a legsúlyosabb példa az ol-tásellenes mozgalmak, amelyek téveszmékre alapozva hirdetik, hogy a vakcinák autizmust okoznak, és ezáltal sokak életét veszélybe sodorják. Olyannyira elvakult módon hisznek a tudományosságot nélkülöző hazugságoknak, hogy egyes szülők a saját gyermekük életét is képesek kockáztatni. Ennek következtében olyan járványok térhetnek vissza, amelyekről azt hittük, hogy már nem léteznek. Ilyen például a kanyaró, amely a környező országokban is megjelent az utóbbi években. Napjainkban tanúi lehetünk annak, hogy milyen következményekkel jár, amikor egy új betegséggel szemben nem rendelkezünk védőoltással.

Fontos emlitenünk azt a teóriát, amellyel akár geopolitikai vitákat is ki lehet robbantani: egyesek azt terjesztik, hogy a koronavírus biológiai fegyver. Kínában természetesen az USA hadseregét vagy éppen Bill Gates-t, míg az Egyesült

Államokban a legnépesebb ázsiai országot, Kínát vádolják a vírus kifejlesztésével, terjesztésével.

Magyarországon, és vele együtt az Európai Unióban az orosz háttérű álhírgyárak élveznek dominanciát, amelyek az előbb említett mindkét nagyhatalmat sározzák. A legriasztóbb tény, hogy gyakran komolyan vehető, hiteles — vagy annak hitt — hírportálok, nevesebb lapok vagy politikusok felhasználják ezeket pusztán hangulatkeltés, kattintás vadászat, önmaguk népszerűsítésének céljából. Hazánkban a legjobb példa erre Toroczkai László ástothalmi polgármester, a Mi Hazánk Mozgalom elnöke, aki a legnagyobb videómegosztón nagy nézettségű videóival és dezinformációs kampányával jelentős népszerűsége tette szert. E videóiban az ástothalmi polgármester szinte teljes egészében az orosz propagandát ismételteti, mintha ő lenne a hazai szóvivőjük. Ezen nem is kell meglepődni, hiszen a magyar szélsőjobboldali szubkultúra előszeretettel fogyaszt ehhez hasonló médiatartalmakat, sőt jó példaként tekint a putyini autokráciára. Ez leginkább a társadalomra hat negatívan, ugyanis ez könnyedén uszíthat naiv internetezőket a nyugati országok és a demokrácia ellen. Fontos megjegyezni, hogy jelen helyzetben nagy a valószínűsége egy gazdasági világválságnak. A 20. században megtapasztalhattuk, hogy milyen következményekkel jár, amikor a mérgezett néplelek „a Nagy Testvérre” bízta a válságkezelést, mert lenyűgözte az az erő, amely a „bölcset vezérből” áradt, amikor ő megszólalt hívei előtt. A rövid filozofálás követően viszont fontos emlétenni a március 20-án megjelent Nature-cikket, amely lényegében bizonyítja, hogy a COVID-19 nem laboratóriumi körülmények közt került kifejlesztésre. Az amerikai, ausztrál és brit kutatók fő érve, hogy a koronavírus az emberi sejthez való hatékony kötődéshez az ún. ACE-2 enzimet használja, receptor-mediált endocitózissal (fehérjék által közvetített anyagcsere-folyamat, amelyben egy sejt a környezetében található makromolekulákat, oldott anyagokat, szilárd részecskéket bekebelezéssel felveszi). Ez igazolja, hogy a COVID-19 emberi, vagy legalábbis emberihez hasonló sejtek megfertőzése következtében alakult ki. A tanulmányban szerepel az is, hogy a tudósok sokkal elképzelhetőbbnek tartják, hogy egy állatról emberre áttérjedt vírus hordozói közt tünetmentesen vándorolt, és természetes szelekció következtében létrejött egy olyan változata, amely az embert hatékonyabban képes megbetegíteni.

A következő teória szorosan kapcsolódik a velünk élő technológiai fejlődéshez: a világban 2019 áprilisában, hazánkban pedig 2019 októberében jelent meg először az 5G-hálózat. Az újgenerációs mo-

bilhálózat nagyobb kapacitással működik, emiatt jelentősebb lefedettséget biztosíthat a szélessávú mobilhálózatoknak, és több eszközt képes egyidejűleg kiszolgálni, így kiépülése serkenti az innovációt. A konteógyárosoknak elég volt annyi információ, hogy Vuhan egyike azon 50 kínai városnak, ahol széles körben először vezették be az említett hálózatot. Mivel az emberi ostobaság nem ismer határokat, sokan hiszik azt, hogy az 5G felelős a koronavírus terjedéséért. A legmegdöbbentőbb tény, hogy ez súlyos fizikai atrocitásokat okozott, ugyanis Nagy-Britanniában több adótoronyt megrongáltak, sőt felgyújtottak az elvetemült összeesküvéselmélet-hívők.

Már önmagában is abszurd az elmélet, ugyanis egy elektromágneses hálózat nem képes egy vírus terjesztésére, hisz elsősorban emberi kontaktus útján terjed. Fontos tény, hogy a betegség által leginkább sújtott közel-keleti országok egyike Irán, ahol egyáltalán nincs még 5G. Mindezek ellenére sokan élnek abban a tévhitben, hogy egyfajta legalizált emberkísérlet zajlik a telekommunikációs cégek jóvoltából. Márpedig a tudomány jelenlegi állása szerint semmi sem bizonyítja, hogy az 5G-hálózatok egészséget károsító hatással bírnak, ráadásul azt sem, hogy a mobiltelefon használatából eredő sugárzás bármilyen egészségügyi kárt okozna az emberi szervezetben. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) szerint az Egészségügyi Világszervezet (WHO), az amerikai National Cancer Institute (Nemzeti Rákkutató Intézet), valamint az Európai Unió Egészségügyi, Környezetvédelmi Kockázatok Tudományos Bizottsága (SCHEER) folyamatosan végez a témában kutatásokat. A vizsgálatok során nem találtak semmilyen arra utaló jelet, amely azt mutatná, hogy karcinogént tartalmazna, vagy egészségkárosítóan hatna a szervezetre az 5G-s sugárzás. Sokan előszeretettel hivatkoznak arra is, hogy egyes 5G-tornyok környékén rejtélyes állatpusztulást tapasztaltak, ilyenkor az összeesküvés-elméletek hívói arra asszociálnak, hogy biztosan a sugárzás okozta, holott az ilyen esetekről kiderült, hogy sokkal inkább mérgezés állhatott a háttérben. Az alaptalan vádak azért is jelentenek nagy veszélyt, mert a felhígult konteóhívők által gerjesztett konfliktusok veszélyesek lehetnek azon cégekre és magánszemélyekre, akik a szolgáltatások folytonos működésére támaszkodnak.

Számtalan teória kering még a világhálón a koronavírussal kapcsolatban, azonban ezek kevésbé ismertek. Minden olvasónak kritikus gondolkodást, hiteles tájékozódást kívánok!

A szerző okleveles növényorvos, természetvédelmi mérnök

Képviselői beszámoló

A KÉVE önkormányzati képviselői március és április folyamán elsősorban a járvány elleni védekezésből vették ki részüket, de emellett jutott idejük helyi problémák megoldására és szakmai javaslatok megfogalmazására is. Miután a helyi hatalmasságok és kinyújtott kezünket nem fogadták el még a rendkívüli helyzetben sem, kénytelenek voltunk a magunk módján segíteni azoknak, akik hozzánk fordultak.

A KÉVE képviselői kezdeményezték, hogy a képviselő-testület tagjai áprilisban folyósított tiszteletdíjukból támogassák a járvány elleni védekezést. Míg a testület fideszes része egyoldalúan, egyeztetés nélkül és átláthatatlanul ajánlotta fel tiszteletdíját, addig Czuth Zoltán László a Máltai Szeretetszolgálat keszthelyi csoportját, Dékány Péter a Szent Erzsébet Jótékonyági Alapítványt, Molnár Tibor pedig a Vöröskereszt keszthelyi szervezetét támogatta 100.000 forinttal. A májusban folyósított tiszteletdíjakból az előző havinhoz hasonlóan fejenként ismét 100.000 forintot ajánlottak fel a képviselők jótékonyági szervezeteknek, illetve egy család otthonának megmentésére.

A kerékpárút mentén, költési időszakban végzett fairtással kapcsolatos tiltakozásban, adatkérésben és az ügynek a független médiába való eljuttatásában mindhárom képviselő komoly munkát végzett.

Czuth Zoltán László a Magyar Szocialista Párt szolidaritási alapja révén 100 db orvosi védőmaszkot szerzett be, amelyeket eljuttatott a rászorulóknak. A képviselő komoly munkát végzett a polgármester által szűk határidővel kiküldött előterjesztések, különösen a gazdasági program véleményezése kapcsán is. Czuth Zoltán László jelenleg több időt személy bevásárlását is segíti, szük-

ség esetén saját pénzből kiegészítve a vásárlásra fordítandó összeget.

Dékány Péter több illegális hulladéklerakó helyet leplezett le a lakossággal együttműködve, és fordult miattuk bejelentéssel a hatóságokhoz. Ennek eredményeként a szemetet elszállították, a tettesek után pedig nyomoznak. Egy esetben a vélt elkövető személyes adatai is a helyszínen maradtak, ami megkönnyítette az azonosítást. A képviselő több alkalommal is nyílt levélben fordult a polgármesterhez, amelyekre nem mindig kapott érdemi választ. Az 1. választókerület képviselője több mint 100 védőmaszkot osztott ki körzetében, civil szervezetekkel és magánszemélyekkel együttműködve.

Molnár Tibor korábbi bejelentését követően elszállítottak a Rákóczi téren éktelenkedő három roncsautó közül kettőt. Képviselőtársához hasonlóan ő is kezdeményezte egy illegális hulladéklerakó felszámolását. A Georgikon védelmében nyílt levelet írt Manninger Jenő országgyűlési képviselőnek, amelyre nem kapott választ. Roma kisebbségi vezetőkkel egyeztetett az általuk felajánlott élelmiszersegélyek célbajuttatásáról, de a polgármester részéről nem volt erre érdemi fogadókészség. A képviselő az elmúlt időszakban bevásárlással, ügyintézással, kisebb javítások megszervezésével segíti a rászorulókat.

ügyintézással, kisebb javítások megszervezésével segíti a rászorulókat.

A KÉVE önkormányzati képviselőinek munkáját szakértőként segíti **Herold János** korábbi képviselő és **dr. Weller-Jakus Tamás** megyei képviselő, aki korábban több település jegyzője is volt.

Látható tehát, hogy a KÉVE színeiben megválasztott önkormányzati képviselők — akik a város közel felét képviselik — hogyan dolgoznak egész Keszthelyért. Munkájukat nem befolyásolja az országos pártpolitika, kizárólag lelkiismeretük alapján és Keszthely város fejlődése érdekében hozzák meg döntéseiket. Bár javaslataikat rendre leszavazza a fideszes többség, a terepen végzett munkával, a lakosság tájékoztatásával és a megoldandó problémák jelzésével betöltik azt a szerepet, amivel megbízták őket választóik: a KÉVE Keszthely lelkiismerete.

Figyelem! A KÉVE képviselőinek fogadóórái a koronavírus-járványhoz kapcsolódó veszélyhelyzet miatt határozatlan ideig elmaradnak! A képviselők elérhetősége e cikk után található. Telefonon, elektronikus levélben, illetve online fogadóóra keretében állnak a választópolgárok rendelkezésére.

A KÉVE továbbra is segít!

Ha Ön időskorú vagy mozgáskorlátozott, és bevásárlásban, gyógyszerkiváltásban, ügyintézésben, kisebb javításokban, szállításban segítségre van szüksége, forduljon bizalommal egyesületünk önkormányzati képviselőihez és vezetőihez!

Czuth Zoltán László
önkormányzati képviselő
30/554-3076

Dékány Péter
önkormányzati képviselő
20/418-9303

Molnár Tibor
önkormányzati képviselő
30/385-9511

Dr. Weller-Jakus Tamás
a KÉVE elnöke
70/371-7722

Herold János
a KÉVE alelnöke
70/313-4166

E-mail: segitseg@keve-keszthely.hu

Mentsük meg Zseni és három gyermeke otthonát!

VASS BÁLINT - BÁLINT NATÁLIA

Tavaly novemberben vette kezdetét az az adománygyűjtés, amellyel leginkább azok a keszthelyiek találkozhattak, akik figyelemmel kísérik a közösségi médiát. Zsolnai Zsanett Zseni egyedülálló, elvált, bántalmazó kapcsolatból menekült anyaként neveli három kiskorú gyermekét. 2008-ban svájci frank alapú hitelből vásárolt egy két és félszobás társasházi lakást Keszthelyen. 2010-ben a törlesztőrészlet havi 30 ezerről 80 ezer forintra emelkedett, ezt pedig már nem tudta fizetni. 2015-ben a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. átvette a lakást. Zseninek most lehetősége nyílt 3,3 millió forintért visszavásárolni az ingatlant, ehhez azonban segítségre van szüksége. A végső határidő május 30., utána utcára kerülnek - hacsak nem kapnak elegendő támogatást jóérezsű embertársaiktól...

Három kislány és egy apró termetű, ám annál nagyobb akaraterejű anyuka él szerény körülmények között, de szeretetben, megértésben. Damoklész kardja azonban ott lebeg a fejük felett, mivel korábbi, önhibájukon kívül megnövekedett adósságuk miatt elveszíthetik otthonukat a hónap végén. Zseni a következőket fogalmazta meg novemberben:

„Amiben én az Önök segítségét szeretném kérni, az tulajdonképpen az otthonunk megmentése. Egy rosszul sikerült hitel miatt az eszközkezelő átvette a lakást, és most van egy olyan lehetőség, hogy 3,3 millió forintért vissza tudom vásárolni, és így újra az én nevemre kerül. Ez azért fontos, mert az eszközkezelő 2020-ban megszűnik, és így a bérleti díj akár a többszörösére is nőhet. Ebben a mai bizonytalan világban bármi előfordulhat. Mivel egyedül nevelem a három gyermekemet, nem szeretnék ilyesmibe belefutni még egyszer. Azt szeretném, hogy legyen egy otthonunk, egy biztos pont az életünkben, és ne kelljen attól félnünk, hogy bármikor elveszíthetjük. Ebben szeretném az Önök segítségét kérni. Köszönöm!”

Azóta kiderült: nincs lehetőség bérlésre! Ha nem sikerül átutalni az eszközkezelőnek május 30-áig a 3,3 millió forintot, megszűnik a lakhatásuk.

A legtöbb felajánlás kis összegű, ám

ezeknek is nagyon örül mindenki, aki szívében viseli a család sorsát. Látszik, hogy a tisztességes, együttérzésre képes emberek értékelik az édesanya erőfeszítéseit, amelyeket azért tesz, hogy gyermekei feje fölött Damoklész lebegő kardja helyett szilárd tető álljon. Hogy gyermekei ne kérdezzék meg: „**Anyá, meddig maradtunk itt?**” Es neki ne kelljen azt válaszolnia, hogy „Nem tudom.” Zsolnai Zsanett Zseni óriási erejét bizonyítja, hogy képes volt hátat fordítani a bántalmazásnak, és kőkemény akaratot tesz, ami tőle telik. Ami pedig nem telik már az erejéből, ahhoz nekünk kell hozzájárulnunk.

- Tudom, hogy hatalmasabb az erő mögöttem, mint az akadály előttem. Tudom, hogy vannak még jó emberek, akiknek nemcsak pénzük van, hanem lelkük is, mert itt már az ő segítségükre van szükségem. Íme a bizonyíték: kaptam egy felajánlást, 1,5 millió forintot, valakitől, aki igazi szuperhősként hajlandó segíteni,

persze szigorúan névtelenül, szerényen a háttérben maradva.

Arra számítunk, hogy a gyűjtés híre eljut vagyonos emberekhez is. Bízunk benne, hogy ha Nagy Bálint polgármester és Keszthely Város Önkormányzata értesül a gyűjtésről, esetleg ők is felajánlják segítségüket, hiszen több jótékonyági gyűjtésnél is megmutatták: fontosak számukra a nemes ügyek. Molnár Tibor önkormányzati képviselő már többször is támogatott minket, legutóbb áprilisi képviselői tiszteletdíjának csaknem teljes egészével, 100.000 forinttal. Ugyancsak komolyabb összegekkel segítette lakásunk visszacszerzését Czuth Zoltán László is.

Lapunk következő számában részletesen beszámolunk Zseniék ügyéről, amelyet a KÉVE tagjai és szimpatizánsai különösen a szívükön viselnek. Sok kicsi sokra megy, de jó lenne, ha nem mindig annak kéne segíteni, aki együttérzésből vállal szolidaritást, és akinek nagy áldozatot jelent mindez, hanem a tehetősek is éreznék: a jótékonyág embertársi kötelességünk, mert bárki lehet áldozat, bárkit becsaphatnak, bárkit megalázzhatnak, bárki bizalmával visszaélhetnek. Segítsünk, váljunk három kislány és egy aggódó édesanya szuperhőseivé! Végződjön ez a mese boldogan!

Aki szeretné támogatni Zseni és gyermekei otthonának megmentését, megteheti az alábbi számlaszámra való utalással:

Zsolnai Zsanett Zseni 12083600-00786509-00100000 (Raiffeisen Bank). Közlemény: Adomány

A gyűjtés állása a [facebook.com/zseniotthona](https://www.facebook.com/zseniotthona) oldalon tekinthető meg a világhálón.

Mentsük meg Zseni és gyermekei otthonát!

****HELYI HÍRLAP

Felelős kiadó: Kisvárosunkért Érdekvédelmi Egyesület, 8360 Keszthely, Béri Balogh Ádám u. 1. II./4. Dr. Weller-Jakus Tamás elnök

Ideiglenes főszerkesztő: Kenyeres Bence

Ideiglenes szerkesztőbizottság: Bálint Natália, Vass Bálint

A szerkesztőség címe: 8360 Keszthely, Rákóczi tér 21.

+36-70 371 7722 keszthelyihirlap@keve-keszthely.hu

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza!

Készült 8000 példányban a keszthelyi Ziegler Nyomdában.